

ЗАЩО ДОБРУДЖА И ДЕЛИ-ОРМАН СА БЕЗВОДНИ.

Можете да пжтувате из равна Добруджа цели часове и никжде да не намерите вода. Ще си помислите, че това е така, защото там няма гори. Лжжете се! Безводна е не само Добруджа, но и пространните лесове на Дели-Ормана. Напраздно ще се лутате да дирите под тяхните дебели сенки изворче. Нема! Защо?

Знае се, че дждовната вода се попива от земята и слазя джлбоко в нея, докато стигне някой непроходим пласт камжне. Там тя се спира, почва да се набира все повече и повече, пробива си пжт между камжнете и земята и тече, докато пак се покаже някжде над земята, като изворче.

Но в Добруджа и Дели-Ормана рядко се намират камжне. Можете да копаете колкото щете джлбоко и все нема да стигнете каменни пластове, каквито виждате другаде. Не ги стига и водата, затова тя слазя все по-джлбоко и по-джлбоко и мжчно може да се вжрне вече нагоре като извор. Мжчно може да я намери и човек, кога почне да копае кладенец. По тая причина кладенците в Добруджа и Дели-Ормана са много джлбоки — тжй джлбоки, че човек трудно може да извади из тех вода на ржце.

А и не на всяко место може да се направи кладенец, защото, колкото и да се копае, не всякжде ще се стигне до каменни или други твжрди пластове, които да са спрели водата.

Затова хората в тоя край от нашето отечество много се измжчват за вода. За поене на добитжка си те сжбират, в изкопани от цялото село големи трапове, дждовна вода. А за себе си донасят кладенчова. И защото кладенеца често бива много далеко, то запргат кола, на нея натоварват голема бжчва, напжлват я с вода и от нея пият някога по цяла седмица.

Най-голема жажда понасят хората по тия места през лятото, когато от сутрин до вечер са заети с работа на полето и донесената с бжчвата вода се сгрява от големата горещина.

Но това трае, докато почнат да зреят дините (любениците). Всеки селянин по ония места посява част от своята земя с дини. Те нарастват много едри, вкусни и сочни. И вместо вода, малки и големи, употребяват тех. През време на войната с ромжните, нашите войници не биха могли да понесат големата жажда, ако не беха доброджанските дини. В разгара на най-големите боеве, войниците с тех разквасаха устата си.